

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Conivgio Doctrina

Wigand, Johann

Jhenæ

VD16 W 2745

Argvmenta Pontificiorvm, Contra sacerdotum coniugia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36207

DE CONIUG.

ra, magis regnant, & pro nullis peccatis reputantur. Debet enim iusto Dei iudicio, fornicationibus spiritualibus, adiuncta esse fornicatio corporalis.

ARGVMENTA PONTIFICIORVM, CONTRA sacerdotum conjugia.

I.

EX DICTO VETERIS Testamenti.

Mundamini qui portatis vasa Domini, Esa: 52. Ergo sacerdotibus omnibus in nouo Testamento, prohibitum est honestum Coniugium.

Respondeo. Nego consequentiam, quia est fallacia Elenchi, hoc est, Antecedens nihil dicit de Coniugio. Ergo consequens ineptè atq; insulse atroxitur; hoc est nulla est coherencia. Vt autem illusio magis pateat veritatem inquirentibus, tota argumentatio oculis subiiciatur.

Qui debent esse mundi, non debent uxores honestas ducere.

Sacerdotes debent esse mundi.

Ergo

SACERDOTVM.

Ergo sacerdotes non debent uxores honestas ducere.

Respondeo. Maior nupiam extat in sacris literis. Imò est principium Diabolicum. Ἀπὸ θεοῦ. Nam creatio & ordinatio Dei, manifestè hoc refutant. Voluit enim primos homines esse Mundos Deus, & condidit eos mundos, hoc est, absq; omni peccato, & tamen Matrimonio eos copulavit, & hanc sententiam ante Eam conditam profert: Non est BONVM hominem esse solum, faciamus ei ADIVTORIVM. Et Adam iuncta sibi, manu Altissimi Dei uxore, hanc legem toti posteritati tanquam summus sacerdos, dicitur, ERUNT DVO IN CARNEM VNAM, nec excipit ullos homines, quos quidem Deus ad Coniugium idoneos condidit. Et quod ista vox etiam in nouo Testamento valeat, sacerdos Christus eam publica voce repetit Matth: 19. Nec ibi discernit vocationes, aut Ordines hominum.

Imò refutat Maiorem etiam, perpetua & pia consuetudo in veteri Testamento. Nam non solum sacerdotes & patriarcha, ante constitutionem externi sub Mose, Verum etiam postea, vsq; ad Christum saluatorem, coniuges honestas habuerunt, & liberos educarunt, id quod instituari nemo potest.

¶

Equidem

DE CONIUG.

Equidem quartum praeceptum, *Mundici-*
um praecepit. Sed in eo Coniugium firmatur, abq;
omni discretionem ordinum. Non enim inquit
Sacerdotes, non debent esse patres aut matres,
Non debent habere liberos ex honestis uxoribus.
Imò hoc praeceptum sancit Coniugium inter om-
nes gentes & homines, nisi Deus peculiaribus
donis & vocationibus, aliquos excipiat.

Sed inquis: Novi Testamenti sacerdotes
excipiuntur? Respondeo. Et cur sacerdotes novi
Testamenti debent esse mundiores sacerdotibus
Veteris Testamenti? Imò hoc dictum proprie so-
nat de sacerdotibus Mosaicis. Nam hi debue-
runt esse mundi, & tamen vixerunt in coniugio
honesto.

Propterea considerem pijs manifestam strui
calumniam verbis Esaiæ. Nam is praecepit sacer-
dotibus Domini, ut non solum externis ritibus
se se purgent ac praeparent, ad amplectendū Mes-
siam, sed etiam ut fide eum cognoscant, accipi-
ant, & doctrinam Euangelij late spargant. Hinc
inquit: Quàm speciosi pedes super montes, an-
nunciantis & praedicantis pacem, annunciantis
bonum (ista describunt Euangelij vocem) pradi-
cantis salutem, dicentis ad Sion: Regnat Deus
iustus, (hoc est Messias venit) Cap: 52. Psal: 2.
Hæ

SACERDOTVM.

Hæc est illa vera & propria mundicies, quàm propheta eo in loco exigit.

Quenam igitur est fatuitas, contra tantum clarum textum garrere, Mundamini, in contione ista prophetica idem esse, quod abiurare coniugium honestum in sacerdotio? Quis tam monstrosa & insana non horret, non detestatur? At tamen spiritus Antichristi, hisce prestigijs adhuc ludificatur homines.

Vanitatem & maliciam talium impostorum, adhuc planius inspicere. Sic etiam surgit Argumentum:

Mundicies est, coniugium honestum prorsus per omnem viam abiurare, siue peculiare Dei ad eam rem donum habeas, siue non.

Sed sacerdotes debent esse mundi.

Ergo sacerdotes prorsus debent abiurare honestum coniugium.

Respondeo ad Maiorem, quis inter Ethnicos, nedum inter Christianos, eiusmodi deliramentum probare potest? Dicitur ratio Naturalis, Coniugium, ubi mas & femina honesto federe copulantur, & una viuunt, esse ordinationem Dei, qui adhuc hodie in mundo virumq; sexum pro sua beneuolentia & omnipotentia

T 2 condit,

DE CONIUG.

condit, non conditurus virumq; sexum. si coniugium honestum esset immundities, hoc est, quidam cum sua voluntate non conueniens. Nam hoc est principium immorū: Deus non condit immundiciem, nec delectatur immundicie. Est autem labes accessit ad suum opus, & ea labes in hominibus per parentes naturales propagatur, tamen Deus non est creator istius labis, nec eius approbator. Creat ipse substantiam hominis, sed non creat immundiciem in substantia hominis, quia ea est ex hominibus, ut alias copiosius explicatur.

S. Paulus inquit: Honorabile esse coniugium, & thorum immaculatum. Hebre: 13. Et iubet coniuges sibi inuicem **DEBITVM** reddere. 1. Corinb: 7. Sed tantus Apostolus, nequam iubet immundiciem.

Mundities itaq; Christiani hominis, siue ille sacerdos sit, siue laicus, est remissio peccatorum per fidem in Christum, & renouatio inchoata per Spiritum sanctum, ut timor Dei, inuocatio, celebratio Dei, dilectio proximi &c. fugere peccata & scandala, & in sua vocatione pia, Deo seruire & hominibus. Impurus autem celibatus, intus flammis libidinum prurientibus, & foris membris sese polluentibus, visu ta-

Tu &
Diab
corpo

sacra
clesie
ta di
Ergo
mem
coni
non
quam
quid
runt
vna
fidem
vna
quan
quis
mita
at, q
ctita
ordin
quit

SACERDOTVM.

Qu &c. Non est mundities, sed est balneum Diaboli, & palus infernalis, omni Spirituali & corporali mundiciei contraria.

Ad lo & istud. Quis unquam dixit, solos sacerdotes Mundos esse debere? An non tot Ecclēsie Dei aliā praeceptum, ut sint mundi, iuxta dictum: Sancti estote, quia ego sanctus sum. Ergo iuxta Dialecticam Antichristi omnibus membris Ecclesiae Christi prohibetur honestum coniugium. Extra controuersiam enim est, quod non requiratur maior sanctitas in sacerdote quam in quolibet Christi membro. Differunt quidem Vocationes, & opera vocationis, differunt & dona, sed vnus omnium est Christus, vna doctrina, vnus baptismus, vna iusticia per fidem, vnus sanctificator Spiritus sanctus, vna vita aeterna, ac Spiritus Dei operatur, vbi, quando, & quantum vult. Inde fit, ut furor aliquis interdum plus pietatis habeat, quam Heremita. Agricola, plus sanctitatis interdum habeat, quam sacrificulus aut Episcopus. Quia sanctitas & Mundities non sunt vllum hominum ordinem alligata. Spiritus, vbi vult spirat, inquit Christus Iohā: 3.

II.

RATIOCINATIO.

¶ 3

Sacerdo-

DE CONIUG.

Sacerdotes veteris Testamenti rem diuinam facturi, eo tempore abstinabant ab uxori-
bus.

Ergo multò magis sacerdotes in nouo Testamento, debent abiurare & perpetuò vitare honestam coniugium.

Respondeo. Nego consequentiam, quia nulla est connexio, hoc est sunt scopa dissoluta. Nam sacerdotes veteris Testamenti, hoc ex precepto Dei faciebant. Pontificij sacerdotes, non habent vllum mandatum Dei, de abiurando atq; vitando in eo vita genere, honesto coniugio. Imo ariende, quid Apostolus ille excellens, qui in tertio caelo fuit, tibi occinat: Esse inquit doctrinam demoniorum, prohibere coniugia. Ergo ista lex, de sacerdotum perpetuo cœlibatu, non Dei est doctrina, sed Diabolorum multorum, non Christi, sed Antichristi, non spiritus sancti, sed spirituum impostorum 1. Timoth. 4. Obtemperat igitur tu miselle homo, vouens & iurans perpetuam eustationem Coniugij, sine Dei precepto, & dono peculiari cuiusnam? Num Deo patri? Non. Num Christo? Non. Num spiritui sancto? Non. Sed ipsissimo Diabolo, teste Apostolo Paulo 1. Timoth. 4.

Item, Ad breue tempus tantum sacerdotes Mosaiici, à consuetudine coniugali abstinabant,
postea

SACERDOTVM.

postea coniugio iterum utebamur, iuxta Dei institutionem. At vos creaturae Papae, totum coniugium abiuratis contra Naturam vestram, & contra Dei ordinationem, & praeceptum.

Externus sacerdotum status, à Mose institutus, est abrogatus. Ergo & talis ruit. Nam error Antichristi est, in nouo Testamento, aliud externum sacerdotium, quod rite oblationes celebret, ad imitationem veteris, esse necessarium. Tota enim epistola ad Hebraeos, hunc errorem redarguit & confutat, grauissimisque argumentis adstruit atque euincit, vnicam oblationem consummatam esse sanctos, & externum Moysi sacerdotium esse abrogatum. Etsi enim Ecclesia Christi, ordinis gratia, deligit doctores, & Sacramentorum dispensatores, tamen quilibet Christianus, spiritalis est sacerdos, Roma. 12. 1. Petri 2. Apoca. 1. Totam autem huius Argumenti extruccionem, nonnihil inspiciamus. Sic autem contigitur:

Quicquid fecerunt sacerdotes veteris Testamenti, id multo magis, lausque, tenentur sacerdotes noui Testamenti facere.

Sed sacerdotes veteris Testamenti, eo tempore, quo rem diuinam facturi erant, abstinabant à Coniugijs.

Y 4

Ergo

DE CONIUG.

Ergo sacerdotes novi Testamenti, tenemur
OMNINO ab honesto Coniugio abstinere.

Respondeo. Maior est delira, & impia,
quia non habet ullum Dei verbum: Insuper ve-
tus illud atq; externum sacerdotium, est abroga-
tum: De nouo autem externo sacerdotio in re-
gno Christi, non extat mandatum diuinum. Imit-
tatio autem in rebus sacris, absq; Dei praecepto,
non tantum stulticia, sed & impietas est. Nam
haec Dei vox, ad omnes pertinet. Non facies,
quod tibi bonum videtur, sed quod EGO tibi
praecipio, hoc **TANTVM** facies.

Deinde in Conclusionem sunt plura, quam
in praemissis. Et quenam est isthaec collatio? Ipsi
ad breue tempus abstinnerunt ex mandato Dei.
Ergo nos per totum vita tempus, omnino abstine-
bimus, idq; sine mandato. Quid est phanatifi-
mus, si hoc non est? Ab omni ratione abhorret,
tam stolidè & furiosè ratiocinari. Sed Anti-
christi Romani illusiones, hoc est doctrinam de-
moniorum, non docet alijs fundamentis nisi. In-
super reprobam prorsus mentem arguit, quod de
tam insulsis argumentis moniti Pontificij, tamen
nullo prorsus rubore suffunduntur. Sed amenes
ac furentes, notas Antichristi retinere cupiunt.

III.

RATIO

SACERDOTVM.
RATIOCINATIO.

Si Abimelech panes propositionis noluit
dare servis Davidis, nisi confessis, quod triduo
ab uxoribus abstinuisse 2. Reg. 21.

Ergo multo magis y debent in perpetuum
ab honesto coniugio abstinere, qui panem illum
manibus contrectant, qui est mundi vita.

Respondeo. Nego consequentiam, Quia
nulla est connexio. Nam historia ibi nihil dicit
de prohibitione Coniugij, tantum requirit Abime-
lech, ut eo die quo accipiunt panes consecratos ad
exsaturandam famelicum corpus, immunes fue-
rint a consuetudine coniugali. Hic respondet
David alacriter, siquidem de mulieribus aga-
tur, iam triduo sese abstinuisse, significans, non
solum eo die, sese coniuges non attigisse. Nec fer-
tur ibi lex sacerdotibus noui Testamenti. Proin-
de ineptissimum est, ex hac historia, demonio-
rum doctrinam de prohibitione Coniugij velle
obtinere.

Etsi autem Argumentum alio modo con-
textas, tamen res eodem redit, ut:

Panem sacrum manibus contrectantes,
debent abstinere ab usu Coniugali, quoniam id
faciunt.

I S

Sed

DE CONIUG.

Sed sacerdotes noui Testamenti, quotidiana panem sacrum manibus tractant.

Ergo debent quotidie abstinere ab usu conjugali, hoc est in unuersum ab honesto coniugio.

Respondeo Primum. Maior nuptiam exat in nouo Testamento. Deinde nego Minorem. Nam male tractant panem in suis priuata Missis missifices, quia sine uerbo Dei, imò contra institutionem Christi tractant. Nam Christus non instituit oblationem sui corporis & sanguinis in Cœna, sed Testamentum condidit, quo distribui sumentibus suum corpus cum pane, & suum sanguinem cum uino uoluit, ut sonant uerba manifesta, Accipite, comedite, Bibite ex hoc omnes &c. Accipere autem, comedere, bibere, non est offerre, sacrificare, sistere Deo patri. Nec iubet Christus, te sacrificulum tantum comedere & bibere, sed OMNES. Ergo priuata Missæ, quæ sunt ab uno homine, pro uiuis & mortuis, absq; distributione corporis & sanguinis Domini, sunt mera Antichristi opera, prophanantia sacram Cœnam, & permutantia eam in usum, non institutum à Christo, imò contra usum, quem Christus tradidit, & sunt furta totius Ecclesie, quibus hoc quod distribui debebat, hoc est comedi & bibi, Missæ solum ibi uorant

SACERDOTVM.

ac exorbet, tantum gestulationes quasdam more agyrtarum, stolido populo ostentans. Præterea à lege ceremoniali populi Iudaici à Deo traditis, & num aboliti, ad ritum Antichristi, carentem omni Dei verbo, imò prohibitum disertis verbis in nouo Testamento, nihil sequitur.

IIII.

EX DICTIS NOVI
TESTAMENTI.

Matth: 19. Sunt Eunuchi, qui seipfos castrauerunt propter regnum cælorum.

Ergo Sacerdotes omnes, debent abiurare honesta Coniugia.

Respondeo. Teneo consequentia in regno Antichristi. Nam is debet prohibere coniugia certa lege, eaq; in parte doctrinam Daemoniorum, a quibus obsidetur ac regitur, palàm promulgare.

Sed in Ecclesia Christi, vanitas illationis palàm per Dei gratiam cernitur. Nihil enim coheret.

Christus ibi in genere de hominibus loquitur neq; ordinem aliquem definit aut designat.
Deiinda

DE CONIUG.

Deinde loquitur de miraculoso, ac diuino castitatis dono, ubi homo & corpore & anima mundus viuere potest, seseq; à coniugio abstinere, ut Deo impensius seruiat. Addit autem, Qui potest capere capiat. Et Paulò ante dixerat: Non omnes (audi, non omnes) capiunt uerbum hoc, Sed quibus datum est. Notanter inquit, quibus datum est, hoc est, quos Deus ex genere humano excerpit, ac singulari consilio, isto rarissimo dono propter causas graues exornat. Dona autem Dei peculiaria, rara, eximia, non sunt trahenda ad communem regulam. Non enim sua sunt in potestate hominis.

Et nota sunt alia praecepta: Vitanda fornicationis gratia, unusquisq; suam habeat coniugem. Item, Quae non continet, nubat. Melius est nubere quam uri.

Non tantum igitur manifesta vis inferitur dicto Christi, sed stupenda stoliditas in pontificijs deprehenditur, qui ex hoc dicto conantur impurissimum sacerdotum coelibatum stabiliri.

Argumentantur & tali ratione:

Si laici debent se castrare propter regnum Dei, multò id magis sacerdotes debent facere.

Sed

SACERDOTVM.

Sed omnibus hominibus hoc dicit Christus:
sunt qui se castrarunt propter regnum Dei.

Ergo multò magis sacerdotes debent se castrare propter regnum Dei.

Respondeo. Minor nequaquam respondet terminis Maioris. Debebat enim sic sonare. Sed laici debent se castrare propter regnum Dei. Hac autem falsissima est, & a mente dictoꝝ Christi alienissima est. Non enim statuit hic Christus praeceptum, sed narrat donum, item factum, & quidem singulare, ac rarum. Nam ibi expresse particularis ponitur, sunt, scilicet quidam. Disseritè asseuerat, Non omnes tales esse. Dicit quidem toti Ecclesia hoc Christus, esse quosdam, qui semetipsos castrarint propter regnum Dei, sed non dicit, omnes sic esse debere. Addit etiam: Qui potest capere capiat. Minor itaq; non respondet Maiori.

Maior autem prorsus neganda est, quia haec non habentur in sacris literis. Nam non mandatur laicis, ut omnes castitatem extra coniugium praestent. Spiritualem quidem castitatem, etiam in ipso coniugio legitimo, praestare tenentur omnes Christiani, Sed ut omnes à Coniugio honesto abstineant, contra verbum & mandatum

DE CONIUG.

datum Dei est. Est autem spiritualis illa Castitas Christianorum, ope spiritus sancti, vagantes cogitationes, & motus cordis cohercere, verbagesiusq; frenare, ne quid libidinosi committant, & coniugio honesto esse contentum.

Porro merus est fanatismus atq; impossura, quod Pontificij de castitate sacerdotum suorum contendunt. Nam inter multa millia pontificiorum sacerdotum, non potes unum monstrare, qui sit mente & corpore castus, sed fere omnes sunt scortatores, adulteri, & pollutissimi homines. Imo non verentur Episcopi pontificij, procurationis pecuniam ab istis impuris hircis postulare, ut concubinam, hoc est meretricem ipsis alere liceat. Quam egregia igitur hac est ludificatio Diaboli? Papa sua Diabolica lege, ut Apostolus nominet, prohibet sacerdotibus coniugia, & vult omnes sacerdotes esse castos mente & corpore, id quod in hac deprauata, hominum natura, est impossibile. Ergo de facto ipso, recipit omnes sacerdotes (exceptis paucissimis) fornicatores, adulteros, saepe etiam incaestuosos.

Examina quaeso uniuersum papatum caelibem, in uniuersa Europa, & indica eos, qui mente & corpore post votum, impolluti per omnem aetatem vixerint? Vbi est ille catalogus? In-

cepe d

SACERDOTVM.

vide à Papis sanctissimis scortatoribus. Perge per Cardinales, per Episcopos, per Canonicos, per Monachos, per Sacerdotes: An non experientia in omnibus regionibus manifesta docet, plerasq; Sacerdotum domus, propter concubinas, esse turpissima lupanaria?

Insuper, reprobam in istis hominibus mentem specta. Non erubescit Pyghius, & alia nonnulla Papa monstrare vi & alibi moruū, oblatere: Tolerabiliorem esse sacerdotum fornicationem, quàm honestum conjugium. Hac vox prorsus est Diabolica, & tota Antichristi.

V.

RATIOCINATIO.

Quicquid Christus non praecepit, id potest prohiberi.

Christus non praecepit sacerdotibus uxores ducere.

Ergo sacerdotibus potest prohiberi, ne uxores ducant.

Respondeo. Neganda est Maior. Nam non sunt illaqueanda aut captiuanda conscientia hominum in Ecclesia Dei, nouis legibus humanis.

Deinde

DE CONIUG.

Deinde & Minor falsa est. Nam Christus de toto genere humano reperit hanc legem, ut homo adhaereat uxori sua, & sint duo in carnem unam. Sed Sacerdotes pontificy quoq, sunt homines. Tantum verò à Christo ad hoc praecepto eximuntur, qui singulari Dei consilio, dono castitatis Angelica sunt ornati. Hi verò in mundo sunt quàm rariissimi, ut gemma. Deinde Pauli doctrina est praeceptum, ut Episcopi & presbyteri, sint unius uxoris mariti x. Timoth: 3. Tit. 1. Est igitur manifestum, & sceleratum mendacium, Christum non praecepisse sacerdotibus coniugium honestum.

VI.

RATIOCINATIO.
AB EXEMPLO CHRISTI.

Christus fuit caelebs.

Christus est sacerdos.

Ergo sacerdotes Christi omnes debent esse Caelibes, & abiurare honesta coniugia.

Respondeo. Stultorum plena sunt omnia. Vinam verò non ferent blasphemi. Plus autem est

in Conc
non est
intellig

am om
debent

tes, de

sacerd
etiam
dempt
debent
dos ob
pontifi
di. Chr
ram pa
tes, de
ac don
aut ob
na, au
deben

SACERDOTVM.

in Conclusionē, quam in præmissis. Nam Maior non est vniuersalis. Vt autem futilitas melius intelligatur, Sic resoluatur Argumentatio.

Quidquid Christus sacerdos fuit, id etiam omnes noui Testamenti sacerdotes esse debent.

Christus fuit cælebs.

Ergo omnes noui Testamenti sacerdotes, debent esse cælibes.

Respondeo. Maior est fanatica. Christus sacerdos fuit Deus. Ergo sacerdotes pontificij etiam debent esse Diij. Christus sacerdos fuit redemptor mundi. Ergo & pontificij sacerdotes, debent esse Saluatores mundi. Christus sacerdos obrulit semetipsam in ara crucis. Ergo & pontificij sacerdotes, debent in crucem suspendi. Christus sacerdos sedet ac regnat ad dexteram patris æterni. Ergo & pontificij sacerdotes, debent ad dexteram patris cælestis sedere ac dominari. Christus sacerdos non missificauit aut obrulit vnquam in templo Hierosylimitana, aut alio. Ergo & pontificij sacerdotes, non debent missificare in vlllo templo &c.

Causa autem, cur Christus voluerit esse
cælebs,

DE CONIUG.

Cælebs, est manifesta, quia non venerat, gene-
ratione carnali homines multiplicare, Sed mul-
tiplicatos iuxta suam institutionem Gene: 1
saluare à peccato & morte, & spiritualiter
verbo ac spiritu, ad vitam æternam regenerare.

Postremò si isthac Argumentatio esset
vera, tum Coniugati Episcopi omnes, quos qui-
dem nequaq; reijcit vetus Ecclesia, essent
damnati, nihilq; excusationis meriti essent, li-
cet ante ordinationem in Coniugio extitissent.

VII.

RATIOCINATIO

Ex Apostolico Dicto.

1. Corint : 7. Qui sine vxore est, curat
quæ Domini sunt, quomodo placeat Dom: no.
Qui autem cum vxore est, curat quæ sunt m: n:
di, quomodo placeat vxori.

Ergo sacerdotes debent legè castitatis
adstringi, vt abiurent honestum coniugium per
omnem vitam.

Respondeo. Quæ ratio Consequentia? A
baculo scilicet ad angulum. Dictum generali-
ter loquitur de ijs, qui dono castitatis diuini-
tus

tus don
omnes
matrim
habent
Inquit
hoc est
culosun
exhibe
Item, v
Sed vn
Deo. A

S
Argun

Q
di & c
vxore

Se
rium l
licitud
vt pla

E
vxore

R
ex Ra
nem.

SACERDOTVM.

tus donato excellunt, nec tradit regulam, quod omnes debeant vitare seu abiurare honestum matrimonium. Manifeste enim discernit inter habentes donum castitatis, & non habentes. Inquit enim: Qui se non continent, nubant, hoc est qui non habent singulare illud ac miraculosum donum, animo & corpore castitatem exhibendi. Item inquit: Non peccant, nubant. Item, velim inquit omnes esse, sicut ego sum. Sed vnusquisq; **PROPRIVM** donum habet ex Deo. Alius quidem sic alius verò sic.

Sed opera precium est videre, quomodo Argumentationem extruant. Sic inquirunt:

Quicumq; debet esse sine solitudine mundi & curare vt placeat Deo, is debet esse sine vxore.

Sed sacerdotes pontificij ad iuge Ministerium Domini vocati, debent esse sine mundi solitudine, & totam mentis intendere curam, vt placeant Deo.

Ergo sacerdotes pontificij, debent esse sine vxore legitima & honesta.

Respondeo. Vides, non ex claro textu, sed ex Ratiocinatione procedere argumentationem.

¶ 2

Dein-

DE CONIUG.

Deinde Maior est falsa, & prorsus Antichristi seu Diabolica 1. Timoth. 4. prohibet enim ceu lege, quadam, honestum coniugium. Nusquam autem sacrae literae sic docent. Sane, Paulus loquitur de dono, item de facto, & ait eos qui ex singulari Dei munere Castitatem animi & corporis acceperunt, liberius posse Deo seruire. Nequaquam autem dicit, eos qui Deo seruire volunt, oportere legitimum coniugium abiurare. Nam hoc foret contra Decalogum, & alia illustria verbi diuini testimonia, quibus coniugium praecipitur & commendatur.

Ad Minorem respondeo. Pontificij sacerdotes, non habent omnes donum castitatis, Corpore in mente pure viuendi, & inter multa millia, ne vnum quidem inuenias. Imò manifesta experientia testatur, eos non tantum ardere intus ingentibus flammis libidinum, Sed etiam Corpore eas exercere. Concubinis enim siue coquis, vti vulgò nominantur, passim ipsorum aedes repletae sunt. Romam, ipsam sedem pōtificis maximi intueri, quanta meretricum in domibus Missificorum sit lerna & infernus. Discurrunt etiam ibi in templis illa spectra, item Fauni & Satyri, id quod toti mundo notum est.

Omnium

SACERDOTVM.

Omniū igitur maximè immundi sunt illi pontificij, sacerdotes, spiritualiter & corporaliter. Spiritualiter quidem, quia fornicantur cum Idolis, inuocant sanctos, procumbunt ad statuas, honorant truncos genuflexionibus, accensis candelis, thurificationibus, ornamentis, circumportationibus, acclamationibus, prædicationibus etc. Corporaliter verò, quia suis fornicationibus deformant sacerdotum dignitatem, dedecorant societatem hominum, hoc est respublicas, conspurcant Oeconomiam accersunt Sodomiticis suis flagitijs, priuatas & publicas pœnas.

Hæc cum ita reuera sese habeant, quomodo igitur quærerent pontificij illi sacerdotes, quæ Deo placerent? Imò potius totis viribus querunt, quæ Deo displiceant, idq; manifestè probari potest, Quia contra Dei præceptum 1. Timot. 4. abiurant honesta coniugia, Quia contra Christi præceptum, offerunt corpus & sanguinem Christi. Is enim inquit, Accipite comedite. Quia contra Christi præceptum, laicis subtrahunt sanguinem Christi, non minus pro laicis, quàm pro vinctis aut rasis sacrificalis profusum. Et Christus clara voce inquit: Bibite ex hoc OMNES. Quia contra Dei præceptum, inuocant mortuas creaturas. Nam

DE CONIUG.

Hæc Dei vox perspicua est, Dominum Deum tuum adorabis etc.

Sunt igitur Diabolica illusiones, quod illi Idolatra, & manifesti fornicatores, querant qua Dei sunt, imo querunt qua sunt contrariou

VIII.

RATIOCINATIO.

EX DICTO I. Corint. 7.

Si ad tempus abstinendum est à re uxoria propter orationem I. Corint. 7. Ergo illi qui perpetuò orare debent, in vniuersum à coniugio honesto abstinere debent.

Sed sacerdotes pontificij, quotidie debent vel orare, vel sacrificare, vel tingere.

Ergo sacerdotes pontificij, perpetuo debent ab honesto coniugio abstinere.

Respondeo. Non tota Maior ex verbo Dei sumitur. Attextitur enim Antichristi, seu ipsius Diaboli prohibitio coniugiorum honestorū. Nam Paulus non de cælibibus docet, sed coniugatos instituit, quorum quidem coniugium egregiè approbat. Item dicit eam abstinentiam,

SACERDOTVM.

am, vtriusq; coniugis consensu fieri oportere,
Non ait legitiman viri & mulieris coniugium
improbari, aut abiurari debere: Item inquit,
& ITERVM conueniatis, ne tenter vos sata-
nas, propter in continentiam vestram. Quid
igitur ista ad demoniacam papæ legem, de pro-
hibitione Coniugij honesti inter sacerdotes per
omnem vitam? Apparet igitur non tantum
stolidissimè, sed etiam maliciosissimè detorque-
ri pulcherrimum S. Pauli dictum.

Minor quoq; non in omnibus partibus est
Consentanea verbo Dei. Nam sacerdotes pon-
tificij, non tenentur sacrificare quotidie ex præ-
cepto Christi, Ratio euidentis est, quia nusquam
id sacerdotibus noui Testamenti præcepit Chri-
stus. Imò iubet Accipere, comederem, bibere,
hoc est distribuere suum Testamentum. Itaq;
Missificantes sub papatu, non faciunt quod
Christus sancit & iussit, sed quod Antichri-
stus iniunxit.

Deinde sacerdotes in suis orationibus
& Missis, sunt Idolatrae, mortuas creaturas
adorantes & colentes. Id quod contra Deum
est.

Baptisant porrò campanas & in Baptismo

Z 4 ^{io.}

DECONIUG:

in fantum, exorcisant aquam & Sal, id quod
superstitiosum est, quia aqua & Sal non pec-
carunt, nec sunt creaturae obfesse à Diabolo,
sed pertinent ad hoc dictum: Omnis creatura
Dei bona est.

Debebant igitur sacerdotes pontificij,
ista impia & superstitiosa opera intermittere,
ac potius Paulinae institutioni sese accommo-
dare.

Præterea Coniugium honestum, non
pugnat cum ordine vlllo, congruente cum ver-
bo Dei. Nec impedit bonum ordinem. Magistra-
tus est ordo, seu status vitæ, a Deo ordinatus,
& quidem debent illi quotidie Ius dicere, &
grauissima sua munia obire. Sed coniugium
non impedit Magistratum, nec pugnat cum eo
vitæ genere.

IX.

RATIOCYNATIO EX
VERBIS CHRISTI ET
Pauli.

Quicquid liberum est, id licet abinrere
vel seruare.

Con.

SACERDOTVM.

Coniugium est liberum permissum à Christi.
sto. Matth. 19. & à Paulo 1. Corinth. 7.

Ergo liberum est sacerdotibus pontificijs,
abiurare Coniugium honestum.

Respondeo ad Maiorem, quæ falsa est.
Non enim omnia, quæ liberè nobis permissa
sunt, licitum est abiurare: Nam abiuratio ne-
cessitatem statuit, ac tollit libertatem. Libe-
rum est comedere vno die, vel non, Sed in vno
uersum abiurare esum, id in vitio est.

Ad Minorem respondeo, Non tamen sim-
pliciter, aut absq; conditione, hominibus Con-
iugium est permissum liberum, id quod Minor
asolute inuoluit ac contegit, nempe illis est libe-
rum permissum coniugium honestum inire vel
non inire, qui donum Dei singulare, eximium
& rarum castitatis, spiritu & corpore præ-
standa, acciperunt. Diserte enim Christus in-
quit: Non OMNES capiunt verbum hoc, sed
quibus DATVM est. Item qui potest capere,
capiat.

Illis verò, quibus NON est datum, &
Qui NON possunt capere. Item, Qui NON pos-
sunt continere, nequaquam libertas concedi-
tur.

DE CONIUG.

tur, matrimonium honestum contrahendi, vel non, hoc est manere cœlibem, aut Coniugium honestum abiurare. Sed expressis verbis mandatur à Christo: Homo adhærebit uxori suæ. Erunt duo in carne vna. Et Paulus præcipit grauissimè: Propter fornicationem VNVSQVISQVE (hæc est vniuersalis de illis, non habentibus Angelicum castitatis donum) suam uxorem habeat. (Audi inquit habeat, non dicit abiuret coniugium honestum) Et vnaquaq; suum virum habeat. Item: Quod si non continent, nubant. Melius est enim nubere, quam vri.

Ex diametro itaq; lex pontificia, cum doctrina Christi & Apostolorum eius pugnat. Nam omnibus illis pontificijs sacerdotibus, ab iurantibus Coniugia honesta, DATVM esse à Deo hoc donum vt spiritu & mente castitatem Angelicam, per omnem vitam possint præstare, non solum incertum, sed palam quoq; falsum est.

Vbi igitur Christus inquit: Non omnes capiunt verbum hoc, Sed quibus datum est. Et, Qui potest capere, capiat. Ibi papa contra proclamat: Omnes sacerdotes debent capere, & abiurare honesta coniugia. Quid igitur

SACERDOTVM.

tur est Antichristum sese prabere, si hoc non est.

Patet itaq; fraus magna, quod ijs, quibus Deus propter naturæ infirmitatem, præcepit Coniugium honestum: pontificij nefario prohibent.

Abusus autem horum dictorum: Nihil erit vobis impossibile. Item, omnia possum per Christum, qui me confortat, huc nihil pertinent. Nam vicissim audi: Non tentabis Dominum Deum tuum. Si non habes Angelicæ continentie donum, non debes repudiare istud remedium, à Deo tibi, sic existenti, nõ tantum concessum, Sed etiam mandatum. Sicut enim iuste perit, qui pontem firmum in conspectu habens, tamen, quia omnia se posse per Christum crederet. Ipsum profundum ac rapidum flumen vellet siccis pedibus penetrare: Ita etiam merito libidinibus inconcessis sese polluit, qui sine coniugio honesto, cum non habeat Angelicæ castitatis donum, vitam inter homines vult agere.

Imò casta vita extra Coniugium, est quiddam consequens diuinum Castitatis Angelicæ donum. Oportet itaq; te prius certò ac reuera donum illud eximium castitatis habere, quam te ad viuendum extra coniugium honestum, obstringas.

Sec

DE CONIUG.

Sed Antichristum decet, ordinem rerum inuertere, ac tanquam ἀντιχριστός, Deo sese audacter opponere. Docet autem experientia toto terrarum orbe, inter multa millia sacerdotum, abiurantium coniugium honestum, ne unum quidem reperiri, cui postea donum hoc castitatis spiritu & corpore, donetur. Quid igitur vexantur homines? Sed Antichristum decet, hac in parte esse publicum Coniugij honesti hostem.

X.

RATIOCINATIO.

EX LIBERA PERMISSIONE
Christi & Pauli.

Quicquid liberum est permissum, aut consulitur, id non est impossibile prælitum. Nam quomodo consuleretur, quod esset impossibile.

Sed Coniugium, à Christo & Paulo permittitur liberum, & consulitur castitas.

Ergo sacerdotes pontificij debent abiurare honesta coniugia.

Respondes. Stoliditas, imo pertinax malicia

SACERDOTVM

licia vbiq; sese prodit. Primum autem plus est
in Conclusionem, quam in præmissis. Imò est Ad
ditamentum pontificale, quod vocat Paulus
doctrinam Dæmoniorum. Ruit igitur tota con-
tignatio.

Deinde. Maior est indistincta, quia habet
illam limitationem. scilicet ijs, quibus liberum
permittitur, aut consulitur aliquid. Nam accu-
rate obseruandum est, quid, quomodo, quibus
consulatur aut liberum permittatur. Maior
itaq; non est vniuersalis.

Minor quoq; perplexa & insidiosa est,
Quia non explicatur quibus, et quomodo per-
mittat Christus, aut consulat Paulus. Nam
Christus disertissime distinguit inter habentes
DONVM castitatis vere et Sanctæ, ex singula
ri ac raro Dei munere. Et inter non habentes.
Non OMNIBVS inquit est DATVM. Item, Qui
POTEST capere, capiat. Sunt Eunuchi inquit,
qui se castrauerunt propter regnum Dei. Do-
cet quosdam homines tales esse, non OMNES,
ac non iubet considerari sacerdotes tantum,
aut peculiarem ordinem hominum in vita hu-
mana, Sed eos inquam TANTVM, quibus
DATVM est, Quiq; POSSVNT capere. Ergo
& reliquis non permittit liberum Coniugium, sed
repetit

DECONIVG:

repetit eis primam illam Institutionem: Homo adhaerebit uxori suae. Et erunt duo in carnem unam.

Paulus consulit quidem castitatem spiritus & corporis, sed clara voce id consilium restringit TANTVM ad eos, qui DONVM castitatis à Deo habent. Sic enim inquit: Velim autem OMNES (Nec tamen ibi de solis sacerdotibus loquitur, sed de tota Ecclesia Christi) omnes inquam homines esse, sicut me ipsum. Sed vnusquisq; proprium DONVM habet ex Deo. Alius quidem sic. Alius verò sic. Postea igitur subiunget: Qui se non CONTINENT (hoc est non habent illud castitatis DONVM) nubant. Melius est nubere, quam vri. Item, propter fornicationem &c.

Ista saepius iteranda sunt, propter Argumentorum pontificiorum insulsitatem; vt rudiores tantum verbis Christi & Apostoli, imitantur, neq; patiantur sese prestigijs demoniacarum doctrinarum inde abduci.

Minor igitur sic limitanda est. Non omnibus permittitur ea libertas, neq; consulitur omnibus, sed ijs duntaxat, qui peculiare Donum castitatis verè ac miraculose, à Deo acceperunt.

Ra-

RATIOCINATIO.

EX ALIO DICTO.

Roma .8. Qui in carne sunt, Deo placere non possunt.

Sacerdotes pontificij in honesto coniugio viuentes, essent in carne.

Ergo sacerdotes pontificij, in coniugio honesto viuentes, Deo placere non possunt.

Respondeo. Non tam in sulstas, quam effrenis malicia in detorquendo hoc etiam Pauli dicto, detestanda est. Nam Paulus inter se hæc duo opponit: In carne esse. Et: In Spiritu esse.

In carne esse, significat per spiritum sanctum renatum esse, excitari, ac regi in noua obedientia.

Infert igitur: Vas autem in carne non estis, sed in spiritu. si tamen spiritus Dei habitat in vobis. Item, si autem spiritu facta carnis mortificaueritis, viuetis.

Nil.

DE CONIUG.

Nihil itaq; hic de coniugij legibus docet Paulus, sed omnibus pijs ex æquo instillat doctrinam de frenanda carne, eiusq; concupiscentijs.

Ex hisce intelligetur, Minorem non solum fanaticam esse, sed & contumeliosam in præcepta, de honesto Coniugio esse. Nam si in carne viuere, idem est quod in coniugio viuere, nullum coniugium Deo placere potest, contra tot Decalogi præcepta, & alia sacræ scripturæ illustria testimonia.

XII.

RATIOCINATIO.

EX DICTO PAULI

I. Timoth. 5.

Adolescentiores Viduas deuota: Cum enim lasciuire cæperint aduersus Christum, nubere volunt, habentes damnationem, quia primam fidem irritam fecerunt.

Ergo sacerdotes pontificij, debent adiurare honesta Coniugia, per omnem vitam non ineunda.

Respondeo. Quæ est consequentia? Nulla.
Omnes

SACERDOTVM.

Omnes igitur sani homines, non modo fatuitatem in talibus nanis perspiciunt, sed etiam Spiritum vertiginosum. Nam cum lex de prohibitione Coniugij inter sacerdotes, non sit à Deo fundata, ideo tam turpiter verbum Dei detorquetur.

Nihil autem prorsus vox Pauli continet, de Coelibatu sacerdotum. Deinde fides prima neq; in hoc loco, neq; vspiam alibi in sacris literis, significat votum coelibatus. Neq; legitur, istas viduas vomisse castitatem. Sed hoc reprehendit Apostolus, quod lasciuiani contra Christum, Item quod fide in Christum abiecta, reuertantur ad iudaismum, infidelium matrimonio sese iungentes, & cura impijs fidem mutantes. Neesse est igitur, Pontificios illustriora sacra scriptura testimonia proferre, si velini suam legem de prohibitione Coniugij sacerdotum, toti Ecclesia persuadere.

XIII.

RATIOCINATIO.

AB EXEMPLIS.

Nullum legitur exemplum in Ecclesia Christi, quod sacerdotes duxerint uxores, licet in iusto crescentis Ecclesia coniugati viri sint deleti in Episcopos.

At

Ergo

DE CONIUG.

Ergo sacerdotibus, quia abiurarunt honesta Coniugia, nunquam per omnem vitam concedendum est honestum coniugium.

Respondeo. Est fallacia secundum non causam ut causam. Nam in historia Ecclesiae, non solent eiusmodi res omnes describi. Satis autem est in Ecclesia Dei:

Primum, quod habeamus *VS* ipsum, hoc est vocem Dei, obligantem omnes homines ad honestum Coniugium, quibus non est coelitus *DATUM* castitatis vera ac miraculosa *DONUM*. *Math: 19. 1. Corinth: 7.* Ex hoc igitur *DIVINO IVRE*, quod nullus Angelus aut homo infringere debet, de factis iudicium est faciendum.

Deinde habemus factum, quod Episcopi in primitiva Ecclesia aliquot seculis optima conscientia vixerint in Coniugio. Quod & sacerdotes, ac reliquis Clerus honesto coniugio usu sint, Deoq; seruerint. Lex Pontificij fuit ignota. Imo cum Antichristus ea lege, doctrinam Daemoniorum, ut vocat Paulus *1. Timoth. 4.* Præderet, plurimis in regnis, sacerdotes ex *IVRE DIVINO*, quod hætenus aliquoties adscripsimus, sese graviter opposuerunt. Sed vicit tyrannus Antichristi,

SACERDOTVM.

christi, *IVRVE DIVINO* oppresso, ut & do-
ctrinam Christi, verosq; eius cultus oppressit,
& Idola passim in iempla inuexit.

Habemus insuper exempla Orientalis
Ecclesie, qua legem istam pontificum Romano-
rum, tanquam Demoniorum doctrinam. *i. Ti-*
moth: 4. Constantiter reiecit, ac honesta sacerdo-
rum Coniugia retinuit, ac retinet adhuc, sicut
& Calabri & Moschi etiamnum sacerdotum
Coniugia inuentur.

Testatur historia, post mille annos demum,
sacerdotes in Germania coactos esse, ab honestis
Coniugiis sese abdicare, & paulatim fornican-
di licentia, vero timore ac cultu Dei extincto,
sacerdotibus adhibuit. Nam iusto Dei iudicio
Idolatrie, hoc est fornicationi spirituali, adiungi
debit corporalis fornicatio in templo Dei, ut
hoc pacto Nota Antichristi Romani, essent con-
spetiores ac terriores.

XIIII.

RATIOCINATIO.

AB EXEMPLO A- postolorum.

Quicquid fecerunt Apostoli, id sacerdoti-
bus quoq; pontificis faciendum est.

Aa 2

Sed

DE CONIUG.

Sed Apostoli, antequam scirent Euangelium, habebant quidem uxorem, sed postquam didicerunt Euangelium, & Apostoli facti sunt, consortium & officium maritale reliquerunt.

Ergo & Pontificij sacerdotes, utpote sub Euangelio uiuentes, debent abiurare coniugium honestum.

Minorem probant, Quia Petrus inquit. Matth: 19. Luca 18. Ecce nos relinquimus OMNIA, & secuti sumus te. Item, Omnis que reliquerit domum, vel fratres, vel sorores, vel patrem, vel matrem, vel UXOREM, vel filios, vel agros, propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam aeternam possidebit.

Respondeo. Mirum est, viros eruditos & cordatos, tantum insulsiatam, imò maliciam in peruertendis scriptura sacra dielii tolerare. Sed ad argumentum respondebimus.

Maiores aperte falsa est. Quis enim unquam, hanc uniuersalem in verbo Dei legit? Num sacerdotes pontificij etiam sic currem per orbem terrarum docendo Euangelium, ut Apostoli? Num similiter Miracula adem? In quibus autem Ministri verbi Dei Apostolos imitari debeant, in epistolis ipsorum satis liquet, nempe

SACERDOTVM.

pe in doctrina, in fide, in Confessione, in Con-
stantia, in tolerantia crucis, in refutandis falsis
dogmatibus & cultibus, & similibus rebus. Pro-
hibitionem autem Coniugij, Apostolus non po-
stremus, disertis verbis appellat doctrinam da-
emoniorum. Sed Antichristus Romanus, eam le-
gem statuit. Ergo contra eximium Christi Apo-
stolum est, huic legi demoniaca, hoc est prohibi-
tione Coniugij, sese illigare atq; obstringere. Non
enim faciunt quod Apostoli sicerunt, quia con-
tra ipsorum luculentam doctrinam faciunt. Sunt
igitur Pontificij sacerdotes, aduersarij Pauli A-
postoli, organi Electi.

Minor quoq; falsissima est. Non enim tan-
tum omni verbo Dei destituitur, sed etiã contra
illud est. Nam Paulus testatur, Apostolos uxores
secum circumduxisse, ac sese eandem potestatem
habere 1. Corinth. 9. Item ait, Episcopum debe-
re unius VXORIS virum esse, hoc est in Coniu-
gio honesto viuere. 1. Timoth. 3. Tit. 1. Vanitas
vanitatum est, quod nugantur Pontificij, scilicet
ante ordinationem, quia hoc non est in textu.
Formam enim seu Ideam perpetuam Episcopi
describit, Semper talis esse debet in toto curriculo
sui Episcopatus, aliã & reliquas proprietates,
eodem Sophismate licetum esset eludere, quod in
principio talis esse deberet Episcopus, sed postea

DE CONIUG.

non. Sed hunc phanatissimum, merito explodit
Ecclesia Christi. Si porro pontificia historia vera
sunt, Petrus conjugem suam agnouit. & consolatus
est, euntem ad Martyrium. Insuper audi
Apostolum comionantem: Vxori vir debuum
reddat. Similiter autem vxor viro. Hac sine
omni omnium ordinum in genere humano dis-
crimine, pronunciat tamen Apostolus. Constat
ex historijs, etiam post Apostolorum tempora,
Episcopos in Coniugio honesto vixisse. Sunt igitur
ipsius ^{et} ^{ut} ^{id} ^{em} ^{commenta}, ista non pertinere
ad sacerdotes.

Quod ad dictorum Christi allegationem,
& peruersissimam applicationem attinet, mali-
cia est manifesta. Nam Petrus ibi perspicue
de facultatum relictione loquitur. Occasio erat,
quia Christus cuidam adolescenti, eia, pradiuini,
arroganti sibi legis diuinae impletionem, mandat,
ut diuenditis omnibus, qua possideret, usq[ue] di-
stributis inter egenos, se sequeretur. Is vero hac
voce audita, deserto Christo discedit, mauiolens
relinere suas opes, quam ijs amissis, Christum
pauperem sectari. Ibi Petrus inquit: Ecce nos
reliquimus OMNIA (scilicet qua possedimus.)
& secuti sumus te. Nihil igitur hic de relictione
vxo-
ris loquitur. Imò si hoc fecisset Petrus, pec-
tasset. Nam Paulò ante Christus legem Coniugij
repetit-

SACERDOTVM.

repetierat: Quod maritus VXORI adherere debeat. Quod duo in carne una esse debeant, se-
seq, non seiungere.

Quod verò Christus pollicetur illis, qui
VXORES relinquunt propter suum Nomen, re-
tribulationem multiplicem, nequaquam docet,
sacerdotes noui Testamenti, debere honestum
Coniugium abiurare, aut non viuere in Coniu-
gio in suo Ministerio. Id verò ne per somnium
quidem animo concepit Christus. Sed hæc est do-
ctrina. Prædicit Christus propter Confessionem
sui Nominis, hoc est doctrina sancta, crucem,
persecutionem, exilia, supplicia. Ibi igitur pro-
missionibus luculentis consolatur confessores, si
forte contingat, ut per tyrannos abigantur ab ux-
oribus & liberis, vel coniuges rapiantur ad
Martyria, trucidentur.

At sacerdotes pontificij, extra tales perse-
cutiones, sua sponte abiurant honesta coniugia,
& Papa tanquam ævtriusq, lege sancit, ac pro-
hibet in vniuersum omnibus sacerdotibus Con-
iugia honesta.

Impijssimum itaq, scelus est, dictum Chri-
sti luculentum, tam nefaria malicia, ad doctri-
nam demoniorum detorquere. Quod autem
Spiritus Antichristi nihil erubescit, illa coram
voto mundo ebuccinare, ac libris impressis vul-
gare.

A a A g a r e a

DE CONIUG.

gare, id Diabolo impudentissimo imputandum est, miserimos homines tam horribiliter fascinant.

XV.

RATIOCINATIO.

Si oportet Episcopum unius uxoris esse maritum, Iohannes Euangelista cælebs, non fuit Episcopus.

Sed Iohannes Euangelista cælebs, fuit Episcopus.

Ergo non est de necessitate, ut Episcopus sit maritus.

Respondeo. Maior est fanatica, & non habet firmam coherentiam. Nam & oportet Episcopum esse unius uxoris virum: Est enim hæc regula à Paulo per Spiritum sanctum tradita: Et Iohannes cælebs, fuit verus Episcopus. Regula autem illa superior, & communis, non tollit exceptionem, quam nulla lex humana facere debet, sed quam ipse Deus facit. Excipit autem eos TANTVM, quibus DAT peculiare & miraculosum donum castitatis. Ergo hæc peculiaris exceptio, non pendet à lege humana, sed à mi-

SACERDOTVM.

à miraculoso Dei dono. Debent igitur omnes Episcopi & sacerdotes, quibus hoc miraculosum donum NON est concessum, iuxta Pauli sententiam, vnius uxoris mariti existere.

Impie itaq; facit Antichristus, quod contra S. Pauli, tanti scilicet serui Iesu Christi, manifestam doctrinam, legem vniuersalem statuit, quod omnes sacerdotes ab honesto matrimonio abstinere debeant, ac voto seu Iuramento eos adstringit, quibus quidem a Deo non est DATVM, ut possint mente & corpore caste viuere, estq; reuera illa Cacodemonum doctrina, de qua idem Apostolus Christi x. Timor: 4. prædicat, & istis infamibus Nominibus, autores atq; exactores istius legis, de prohibitione Coniugij in certo vita genere, publicè insignit. Vocat enim ipsos, Spiritus impostores, & addit qui sint inspiratores, nempe Damonia. Debebant autem ad hanc tam perspicuam Prophetiam Apostoli gentium, aut potius ipsius Spiritus sancti, cohorescere pontificij, ac legem illam absq; mora abolere. Sed idem Apostolus docet, Diabolum esse efficacem in filijs incredulitatis. Papatius nimis profundè sese in Antichristi notas immergit, ut ipsi sit difficile eluclari.

XVI.

Aa 5 RATIO

DE CONIUG.
RATIOCINATIO.
A STATVTIS PAPARVM
Romanorum.

*Quicquid Pape Romani statuunt, id vni-
uersa Christi Ecclesia tenetur obseruare.*

*Sed Calixtus, Syricus, Gregorius septi-
mus, statuerunt, sacerdotes non debere honestum
coniugium contrahere, sed illud abiuurare in vni-
uersum.*

*Ergo lex, qua prohibentur sacerdotes du-
cere uxores, ac iubentur Coniugium abiuurare,
totam Christi Ecclesiam obligat.*

*Respondeo. Maior est fulsissima, quia ver-
bum Dei nusquam hoc docet. Imo vox Christi
omnes Apostolos obligat, ne quid in Ecclesia do-
ceant aut mandent, quod non Christus ipse tra-
diderit, vel in genere, vel in specie. Sic enim in-
quit: Docentes eos seruare omnia, quaecumque
mandavi vobis. Matth: 28.*

*Nil hic iactantias inanes curamus,
quod Papa sit vicarius Christi, quod sit successor
Petri. Nam si talis reuera esset, non deberet se
Christo opponere, & contra eius verba quic-
quam statuere.*

Nam

SACERDOTVM.

Nam Vicario non fas est, ut quaquam
contra sui Domini verba sanciat. Sed Papa pro-
hibet Coniugia sacerdotum, quæ Christus non
prohibuit. Christus inquit: Dominum Deum
unicum adorabis. Papa contra inquit, sanctos
mortuos inuocate. Christus dixit. Bibite ex hoc
omnes. Papa inquit contra, vos laici non debetis
ex calice bibere sanguinem Christi. Christus di-
xit: Nolite ire in heremum & cellas, quasi
Christum, hoc est Religionis ergo. At Papa ait:
Ite in cellas, & eas quidem varias, ut Augu-
stinianas, Benedictinas, Franciscanas, Bernhar-
dinas, Iesuinæ, &c.

Insuper quis hoc potestatis tribuit Papa
Romano, ut toti Ecclesia Christi leges dicat?
Imo Ecclesia Orientales non parent Romano
presuli, & rectè quidem: Nulla enim diuina
lex ipsas obstringit.

Quod ad Minorem, isti Papa, fuerunt
hac in parte ministri demoniorum, & veri Spi-
ritus impostores. Nam sic Apostolus Paulus,
prohibentes nubere, claris verbis appellat. x. Ti-
moth. 4.

Sed spiritibus impostoribus, demoniacas
leges crepanibus, non est obtemperandum. Ergo
nec istorum Paparum statuis parendum est.

Aug.

DE CONIUG.

Anteferimus igitur statum istorum hominum qualiumcumque, vocem Archiepiscopi nostri Iesu Christi qui inquit: Erunt duo in carnem unam. Nec excipit illos, nisi qui singulari dono Castitatis à Deo sunt, ex omni reliquorum hominum cœtu excepti. Anteferimus & Pauli vocem, qui sine discrimine omnibus præcipit, ut qui se continere non valet, conjugium honestum expetat, neque ibi illos hominum status excipit, non tempus describit aut susceptum statum aliquem, vel postea. Ubi autem Deus non discernit ibi non est in regnum hominibus discernere, præsertim cum obligatione conscientia.

XVII.

RATIOCINATIO.

A PATRVM SVFFRAGIIS.

Quidquid patres censuerunt in suis scriptis, id rectum est.

Sed Hieronymus & alij nonnulli, vehementer stabilunt cœlibatum sacerdotum.

Ergo sacerdotes debent abiurare honesta Coniugia.

Respon-

SACERDOTVM.

Respondeo. Maior falsa est. Nam leges
Ecclesie Christi, conscientiam obligantes, non
pendent ab humana auctoritate. Deinde, sicubi
patres, quocumq; tandem censeantur nomine, a-
liquam legem ponunt, contra Dei verbum, tum
potior est habenda ratio verbi diuini, & patrum
errata adscribenda sunt carni humana, & malo
Spiritus impellenti, idq; ex hoc principio, Qui
peccatum facit ex Diabolo est, teste Iohann x.
Iohan: 3.

Ad Minorem respondeo. Sed id fecerunt
contra verbum Dei. Nam Christus & Paulus
diserte mandant, ut qui non habent donum casti-
tatis pura, coniugium honestum incant. Matth:
19. x. Corin: 7. Est igitur hic neuis, imò hoc
erratum patrum, nequaquam probandum.

Si auctoritas Valere debet, aequissimum
est, ut auctoritas diuina preponderet. Estq; vox
horrenda, prohibitionem Coniugij honesti, esse
doctrinam Demoniorum. Vidit enim Spiritus
Dei in Paulo, Antichristum hanc infamem
Notam vel maximè habituram, nempe legem
de prohibitionem Coniugij sacerdotum.

XVIII.

RATI

DE CONIUG.
RATIOCINATIO.
A CONCILIORVM
Decretis.

*Quicquid Concilia decernunt, id omnes
Christi Ecclesia tenentur observare.*

*Sed quedam Concilia prohibuerunt sacer-
dotibus coniugia honesta.*

*Ergo tota Ecclesia Christi, tenetur hoc sta-
tutum observare.*

*Respondeo. Maior falsissima est. Nam
eiusmodi Axioma, in verbo Dei non est tradi-
tum. Est igitur Axioma Antichristianum.
Nam hac lege Papa Romanis, quicquid libuit
Ecclesie obruserit. Ecclesia autem Dei, vera,
istud potius habet principium: Omnes Christi, vo-
cem eius audiunt, alienum non sequuntur. Item:
Si quis aliud Euangelium docuerit, Anathema
sit. Item: Si quis hanc doctrinam, ab Apostolis
traditam, non attulerit, sit Anathema, Item: Si
quis non dixerit iuxta verbum hoc, id est tradi-
tum à Prophetis, non erit ei matutina lux. Ad
legem potius, & ad testimonium.*

*Conciliarum porro piorum auctoritas, ma-
ximè*

SACERDOTVM.

ximi quidem ab omnibus Christianis facienda est, sed cum hoc perpetuo discrimine: Omnia probate, quod bonum est tenere. x. Thessal: 5. hoc est ut liberrimo spiritu, ea, qua non conveniunt doctrinae Prophetarum & Apostolorum, rejiciantur. Qua verò eis consentanea sunt, recipiantur, non quia Concilia ista dielant, sed quia ex illustri verbo Dei id proferunt. Nam concilia nulla in hoc mundo, potestatem habent condendi novos fidei articulos, aut quicquam statuendi aut iubendi, quod verbo Dei tuculemo contrarium est. Sicut enim Deus, est supra omnes creaturas, Ita verbum ipsius, antefurendum est omnium Angelorum aut hominum decretis.

Ad Minorem. Impie autem, & nefarie, hoc est contra verbum Dei perspicuum prohibuerunt. Nam Paulus disertè proficitur, esse Impostorum spirituum, & demoniorum doctrinam, prohibere coniugia. Estq; prophetia de Antichristo. Nam iste tam terra nota debuit sese insinquare ac infamare. Neq; est postrema Antichristi nota, sacerdotum pontificiorum omnium, manifesta abiaratio honesti coniugij, & effrenis fornicatio, qua uniuersus mundus polluitur. Decet enim fornicationem spiritualem fornicatio corporalis, tanquam comes indiuisus, ut historia omnium temporum ostendunt.

Deinde

DE CONIUG.

Deinde constat, quedam Concilia diuersim statuisse. Vt in Concilio Nibeno, Gangrensi, Constantinopolitano Sexto &c.

XIX.

RATIOCINATIO.
A VOTI RELIGIONE.

Quidquid vouisti, sancte etiam prestandum est.

Sed sacerdotes Pontificij, vouerunt ac iurauerunt, se per omnem vitam ab honesto Coniugio abstenturos esse.

Ergo sacerdotes Pontificij, tenentur per omnem vitam abstinere ab honesto coniugio.

Minorem operose probare nitumur, ex dictis veteris Testamenti, de Votis sonantibus.

Respondeo ad Maiorem. Duplicia sunt vota, pia scilicet seu licita, cum verbo Dei congruentia, & impia seu illicita, à verbo Dei aliena. Maior itaq; est indistincta. Debet igitur Maior tali pacto limitari, Quidquid iuxta verbum Dei vouerunt homines, id debent prestare.
Quod

SACERDOTVM.

Quod verò contra Dei verbum vouerunt homines, id nequaquam præstandum est, ne peccata peccatis adyctantur. Iephthæ peccabat vouendo, sese partem victoriæ Deo oblaturum, quicquid primò sibi domum reuerenti occurrisset Occurrit autem filia gratulatura parenti. Impie itaq; vouit, & impie impleuit votum, quia virumq; erat contra Dei verbum.

Ad Minorem. Sed hæc votum sacerdotes pontificij, contra Dei verbum fecerunt. Ratio est, quia non est illis omnibus donum castitatis DATVM, nec possunt capere verbum Christi. Et quia non possunt se continere, id quod experientia tot seculis satis superq; declarauit. Proinde non modò Deum tentant pontificij illi sacerdotes, abiurantes honesta coniugia, sed contra suas conscientias ex proposito iurant, quod nunquam præstare possunt, imò nec volunt præstare quia sciunt Concubinas seu coquas, saltè pro precio sibi relinquere, aut alias se reditibus non excidere, modò clam fornicentur, Vnde natum est hoc dictum: Si non caste, tamen caute. Sed nemo ipsorum scortationes & adulteria nouit, nisi Deus & totus mundus.

Nihil hic dicam de discrimine veteris Testamenti, & istorum in Papau. In presentia
Bb
entia

DE CONIUG.

enim satis est, demonstratum esse, sacerdotum Pontificiorum iuramenta, quibus de obstrinxerunt ad castitatem impossibilem, esse temerariam & impiam, hoc est, contra verbum Dei.

Hoc tantum addo, quod vetera statuta, multò fuerunt mitiora & humaniora, recentioribus. Nam olim sacerdos ducens uxorem, ab ordine tantum remouebatur. Nunc autem carceribus puniuntur, & vita priuantur sacerdotes, uxores ducentes, id quod multa exempla hoc nostro seculo testantur. Hac autem crudelitas, respondet ipsi Demoniorum doctrinae. Timoth: 4. Diabolus enim est mendax & homicida. Semper coniuncta sunt, falsa dogmata & crudelitas.

XX.

RATIOCINATIO, EX STATV PONTIFICIO.

Opes Ecclesie sunt conseruanda.

Sed si sacerdotes Pontificij, viuere deberent in Coniugio honesto, tum Opes illae Ecclesiasticae attenuarentur, nec tot persona ad eas accessum haberent.

Ergo sacerdotes Pontificij debent abiurare honesta coniugia.

Respon

SACERDOTVM.

Respondeo. Maior est indistincta. Addendum enim est: Non contra Dei verbum. Nam opibus Ecclesie studere, contra Dei verbum, cum exitio animarum, & scelerum adauktione, non est licitum. Non itaq; quouis modo opes Ecclesie conseruanda sunt.

Deinde Minor est fallacia secundum non causam vt causam. Nam non sunt facienda mala, vt eueniant bona, teste Paulo. Praterca non est vera Minor. Nam vsum fructum tantum perciperent sacerdotes coniugati, Possessiones autem manerent Ecclesie, nec ab aliena ventur.

Quod autem pauciores opibus Ecclesie frui possent, id quoq; non tollit *IVS DIVINVM*. Nam in Papatu plerumq; sunt opulentissima Ecclesia. Deinde satis numerosa persona foueri possent, si iusta proportione earum opum fieret distributio, hoc est, vt fuci ignaui, non plus absumerent, quam apicula laborantes. Insuper necessaria persona, pia, erudita, laboriosa, ad operas Ecclesie, verbo Dei comprehensas, diligende ac sustentanda essent, inuulibus, ociosis, impositis, impijs, decaetoribus, remotis. Sed Antichristus non debet audire licet sit reuelatus, donec aduentu Christi, suum iudicium subeat.

Bb 2 RATI

RATIOCINATIO.

Dimittere minus bonum, propter maius non est vituperandum.

Sed sacerdotes Pontificij minus bonum, nempe Coniugium honestum dimittunt, propter maius bonum, ut liberius Deo seruiant.

Ergo sacerdotes pontificij, abiurantes Coniugium honestum propter suas operas, non sunt vituperandi.

Respondeo. Maior est indistincta. Nam isti regule, necesse est hanc limitationem adiungi: Nihil contra verbum Dei, quocumq; tandem humano pretextu, statuendum vel agendum esse. Ac certum est, homines in delectu ac secretionone bonorum, scæpius errare, & vana quadam persuasione decipi.

Deinde Minor simpliciter neganda est. Nam primum, Coniugium honestum, est ordinatio & mandatum Dei, ut omnes, qui Angelico castitatis dono pradi non sunt, eo vite genere viuantur. Sed sacerdotum Pontificiorum, Monachorum

SACERDOTVM.

horum, plerag, & precipua opera, non habent
ordinationem aut mandatum Dei, imò cum ijs
pugnant. Nam Missificatio illa priuata, & ob-
latio Christi, non est verbo Christi sancita. Inuo-
catio sanctorum mortuorum, & ipsorum cultu-
ra, non est à Deo praecepta, sed prohibita. Dein-
de Coniugium honestum, non pugnat cum vera
seruiente Dei, nec eam impedit. Imò est quasi
officina pietatis, in qua exercicia fidei locum
habent vel maximè. Nec temere factum est,
quod sapientissimus & sanctissimus Deus, pri-
mo loco in secunda tabula Decalogi, Coniugi-
um posuerit. Caelibum verò in Decalogo, nulla
fit mentio.

Insuper expendant hoc omnes serio timen-
tes Deum, quod abiurantes honestum Coniugi-
um, sine singulari & miraculoso Dei dono, id
quod est per paucorum, seruiunt ipsis Dæmoni-
bus x. Timoth: 4. Nam illi necesse est eos serui-
tium prestare, cuius legibus sese deuinxerunt.
Sed sine dono peculiari & eximio Castitatis
Angelicae, Pontificij sacerdotes abiurant coniugi-
um honestum. Ergo necesse est, ipsos Dæmonij
seruire, id quod sanè horribile audiui est, sed
vniuersalis experientia id comprobat. Quomo-
do? Vide. Attende. Nam primum illi vitiosi li-
bidinum affectus non feriantur in corde caeli-
bun,

DE CONIUG.

bum sed recurrunt dormientibus & vigilanti-
bus. Deinde vero passim vides, sacerdotum il-
lorum domus esse lupanaria, foveri Concubinas,
coquas. Tertio, alias quoque, & se & alios pollu-
unt, interdum clam, interdum aperte. Impossi-
bile enim, est hoc genus hominum ociosum, vi-
uens in saturitate, non ardere pravis concupis-
centijs, & scelera perpetrare.

Vanitas autem vanitatum est, quod di-
cunt, post votum, seu abiurationem honesti con-
iugij, posse à Deo donum Castitatis dari, præ-
sertim orantibus, & sese exercemibus in pietate.
Nam tu non debes tentare Deum, & hoc prius
abiurare, quod tibi non est certò concessum. Qui
scis tu arcanam Dei voluntatem, quod tibi po-
stea velit Angelicam castitatem largiri, præser-
tim cum sit singulare & rarum donum? Cur
omnes pontificij sacerdotes abiurant Coniugium
honestum, nec admittuntur ad sacerdotium, nisi
iuramento se obstringant, se per omnem vitam à
coniugio abstenturos? Num certum est, quod
omnibus illis Pontificijs sacerdotibus, Deus Vult
Castitatem spiritus & corporis tribuere? Unde
hac constant? Ergo antequàm te Voto aut legi
Cœlibatus perpetui obstringeres, debebas esse cer-
tus, quod haberes à Deo hoc Angelicæ continen-
tiæ donum, nec debebas tanto vinculo te immit-
tere, in

SACERDOTVM.

tere, in incerta, dubia, & periculosissima. De-
bebant & Episcopi considerare, qua conscientia
miseros homines tantis iuramentis obligare pos-
sint, cum Deus prohibuerit *x. Timoth: 4.* Cum
experientia publica testetur, talsa vouentes fieri
periueros, nec esse extra Coniugium honestè vine-
re, item cum talium fornicatorum cultus, aut
opera in templis, non placeant Deo, imò cum ta-
les impura sua vita, in aeternum exitium fra-
ntur. Sed ista surdis auribus cantantur. Auctori-
tas enim Pontificia, & amor voluptatum, &
metus periculorum memes & corda obcecant.
Sed quid filius Dei in nouissimo iudicio ad ista
dicit? Audies vroni.

DE SECVNDIS NVPTIIS.

Visum est docendi gratia, & de secundis
nuptijs pauca quedam subycere, ad cuitandos
veterum quorundam, & recentiorum errores.
Nam Tertullianus. Martionis deliramentis fas-
cinatus, secundas nuptias in vniuersum reycit.
Nec est Origenes eis equus. Pontifex autem
Romanus, secundas nuptias Ecclesiasticis quoq;
personis adimit, imò abolet & primas.

Sed licitum esse pijs hominibus, absq; ordi-
nibus

B b A

nunt